

IV U 102/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Joanna Wardak
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu 19 kwietnia 2021 roku w S. na posiedzeniu niejawnym

odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z 10 lutego 2021 roku, numer (...) - (...)

o prawo do zasiłku chorobowego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. W. prawo do zasiłku chorobowego od 1 do 21 stycznia 2021 roku.

IV U 102/21

UZASADNIENIE

Stanowiska stron.

Decyzją z 10 lutego 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej K. W. prawa do zasiłku chorobowego od 1 do 21 stycznia 2021 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona K. W. domagała się przyznania dochodzonego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Stan faktyczny.

K. W. była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. w Z. na podstawie umowy o pracę od 1 stycznia 2019 roku do 31 grudnia 2020 roku. Jednocześnie 1 września 2020 roku K. W. zawarła z S. (...) umowę zlecenia na czas określony od 1 października 2020 roku do 30 czerwca 2021 roku na prowadzenie zajęć z nauki tańca. Umowa została rozwiązana z dniem 14 stycznia 2021 roku.

W okresie od 29 grudnia 2020 roku do 21 stycznia 2021 roku K. W. była niezdolna do pracy z powodu choroby (okołociążowe nadciśnienie tętnicze).

W okresie od 1 do 21 stycznia 2021 roku K. W. nie świadczyła czynności wynikających z zawartej umowy zlecenia i w związku z tym nie otrzymała wynagrodzenia za zleczone czynności.

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: umowy zlecenia (k. 5-9), podania o rozwiązanie umowy zlecenia (k. 17), zaświadczenia (...) z 25 lutego 2021 roku (k. 18) oraz dokumentów zawartych w aktach rentowych.

Ocena dowodów i ocena prawna.

Odwołanie ubezpieczonej okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Zawarcie umowy zlecenia stanowi tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym (art. 11 ust. 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych). Jednak samo zawarcie takiej umowy tworzy jedynie domniemanie prowadzenia i wykonywania określonych w niej działalności, które może być obalone w toku postępowania przed sądem. Kontynuowanie działalności zarobkowej w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej oznacza faktyczne podejmowanie, mimo orzeczonej niezdolności do pracy, czynności zarobkowych, a więc mających na celu zwiększenie przychodu w ramach działalności gospodarczej. Chodzi tu więc nie tylko o samo zawarcie umowy zlecenia lub o samo opłacanie składek, ale o faktyczne wykonywanie czynności w ramach tej umowy, które mogą przynosić zleceniobiorcy potencjalny zysk stanowiący jego źródło utrzymania w okresie objętym niezdolnością do pracy. W przepisie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej chodzi o kontynuowanie lub podjęcie działalności stanowiącej tytuł do objęcia ubezpieczeniem, czyli zawsze chodzi o podejmowanie w ramach umowy jakichś czynności faktycznych lub też otrzymywanie z tytułu tej działalności dochodu.

Ustalając w niniejszej sprawie stan faktyczny sąd w całości oparł się na dowodach z dokumentów niekwestionowanych przez organ rentowy. Wynika z nich jednoznacznie, że w spornym okresie ubezpieczona nie wykonywała czynności wynikających z zawartej z S. (...) umowy zlecenia. Nie otrzymała także umówionego wynagrodzenia. Logiczne jest bowiem, że osoba chorująca na okołociężowe nadciśnienie tętnicze nie może prowadzić zajęć z nauki tańca.

Zatem po 1 stycznia 2021 roku ubezpieczona nie kontynuowała swojej działalności zarobkowej, nie wykonywała bowiem faktycznie żadnych czynności w ramach zawartej umowy zlecenia, ani też otrzymała z tytułu tej umowy żadnych dochodów w spornym okresie. Nie została więc spełniona negatywna przesłanka określona w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, co z kolei prowadzi do wniosku, że przy spełnieniu pozytywnych przesłanek z art. 7 pkt 1 tej ustawy należy uznać, że ubezpieczona ma prawo do zasiłku chorobowego w okresie od 1 do 21 stycznia 2021 roku.

Wobec powyższego sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł zgodnie z żądaniem ubezpieczonej.